

Az alapeljárás felei

Felperes: E.H.A. Passenheim-van Schoot

Másik fél az eljárásban: Staatssecretaris van Financiën

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni az EK 49. és az EK 56. cikket, hogy azok nem akadályozzák a tagállamot abban, hogy olyan esetekben, amelyekben a tagállam adóigazgatása elől külföldi megtakarításokat (külföldi megtakarításokból származó jövedelmeket) titkolnak el, a tagállam olyan jogszabályt alkalmazzon, amely a hatékony ellenőrzési lehetőségek hiányának ellensúlyozásaként a külföldi követelések vonatkozásában az utólagos behajtás elévülési idejét tizenkét évben határozza meg, miközben a belföldön található, hatékony ellenőrzés alá vonható megtakarítások(ból származó jövedelmek) vonatkozásában az utólagos behajtás elévülési ideje öt év?

A T-306/05. sz., Isabella Scipparcercola és Ioannis Terezakis kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2008. január 16-án hozott ítélet ellen Isabella Scipparcercola és Ioannis Terezakis által 2008. április 15-én benyújtott fellebbezés

(C-159/08 P. sz. ügy)

(2008/C 171/31)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: Isabella Scipparcercola és Ioannis Terezakis (képviselő: B. Lombart, ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-306/05. sz., Isabella Scipparcercola és Ioannis Terezakis kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2008. január 16-án hozott ítéletét, amely elutasította a 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ 7. cikkének (2) bekezdése alapján hozott, a fellebbezőkkel 2008. február 6-i levélben közölt 2005. május 2-i bizottsági határozat megsemmisítésére irányuló keresetüket, amely határozat megtagadta az azzal kapcsolatos alapos vizsgálat megindítását, hogy az erőfölénys helyzetben levő új spatai Athéni Nemzetközi Reptér (AIA) túlzott mértékű díjakat szedett a következő díjak esetében:

- (a) utasbiztonsági díj,
- (b) az utasterminál-létesítmények díjai,
- (c) gépjárműparkoló-használati díjak;

– kötelezze a Bizottságot a jelen eljárás és az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás során felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők szerint az Elsőfokú Bíróság nem állapította meg, hogy a Bizottság azzal, hogy megtagadta az AIA biztonsági, utasterminál- és gépjárműparkoló-használati díjainak költségeikkel összefüggő vizsgálatát, valamint azzal, hogy az AIA által és egyéb, az EK 82. cikk értelmében az AIA-éval nem versenyző szolgáltatásokat nyújtó európai repülőtereken szedett díjak közötti összehasonlításai nem voltak meggyőzőek, megsértette a 27/76. sz., United Brands kontra Bizottság ügyben kialakított közösségi jogot, továbbá az Elsőfokú Bíróság megsértette a közösségi jogot azzal, hogy nem állapította meg, hogy a Bizottság először is nem vett figyelembe – amint azt a C-119/97. sz., Ufex és társai kontra Bizottság ügyben kialakított joggyakorlat megkívánta volna – minden, a vitatott határozat elfogadásának idején fennálló tényállási elemet, másodsor, a vitatott határozatot a valóságnak ellentmondó tényekre alapozta, és így a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el és visszaélt hatáskörével.

A fellebbezők szerint az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy nem állapította meg, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el akkor, amikor úgy ítélte meg, hogy a biztonsági ellenőrzések nem képeznek gazdasági tevékenységet, a parkoló-szolgáltatások pedig az EK 82. cikk értelmében nem képeznek releváns piacot.

Ami az állítólagos téves jogalkalmazást illeti, tekintettel arra, hogy a Közösségen belüli és nemzetközi járatok utasaira magasabb utasterminál-létesítményekre vonatkozó díjat szabnak ki, mint a belföldi járatok utasaira, és arra, hogy a menetrendszerű járatok utasaira alkalmazzák az utasterminál-létesítmények és díjait és a biztonsági díjakat, a charter-járatok utasaira viszont nem, a fellebbezők azt állítják, hogy az Elsőfokú Bíróság nem állapította meg, hogy a Bizottság nem bizonyosodott meg arról, hogy az AIA gyakorlata nem sérti a hátrányos megkülönböztetés tilalmát.

Végül a fellebbezők azt állítják, hogy az Elsőfokú Bíróság nem állapította meg, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a megállapított jogokat és eljárásokat először is azzal, hogy figyelmen kívül hagyta a panaszosok által benyújtott hivatalos forrásokból származó adatokat, amelyekből kitűnik, hogy az AIA túl magas árakat alkalmazott, másodsor azzal, hogy a spatai díjakat és az egyéb repülőtereken szedett azon díjakat hasonlította össze, amelyek az EK 82. cikk alkalmazása szempontjából irrelevánsak, harmadszor pedig azzal, hogy az AIA-nak megküldött információkérésben többek között nem vizsgálta meg a repülőtér építési költségeit, az AIA cégalapítási költségeit és tevékenysége megindításának költségeit.

⁽¹⁾ A Bizottság által az EK-Szerződés 81. és 82. cikke alapján folytatott eljárásokról szóló, 2004. április 7-i 773/2004 EK bizottsági rendelet (HL L 123., 18. o.).